

Bernal, 16 de maig de 1993

Estimat Matthew,

la teva última carta és del 2 d'abril, així que déu n'hi do, també, com trigo jo a contestar-te, oi?

Per fi, ja vaig acabar Middlemarch. Visca! Tanmateix, si bé m'he tret un pes de sobre, ara se'm va plantejar, com sol passar de tant en tant, el problema d'aconseguir noves traduccions per fer, i la cosa no és fàcil. D'una banda, se m'han tancat dues fonts: EDHASA, que era la que més continuïtat mantenia, de la mà d'en Parcerisas, i EUMO, que, de tant en tant, em donava alguna cosa, com ara Notícies del paradís, que, per cert, sembla que ja no la publicaran ells, sinó que l'han passat a Proa, per veure si els interessa d'editar-la. De més a més, Columna, que m'havia promès tantes traduccions com volgués, a l'hora de la veritat, m'han sortit que, de moment, no tenien res, tot i que ja feia tres o quatre mesos que els havia avisat de la data de termini de la novel·la de l'Eliot. A tot això, s'hi ha sumat tot un seguit de devaluacions de la pesseta, que, amb la darrera, em representen ben bé una merma d'un 50% en el rendiment, ja que cada vegada rebo menys dòlars per la mateixa quantitat de pessetes. Aquesta situació m'ha col·locat en una posició que no puc deixar de treballar ni un sol dia, com aquell qui diu, a l'extrem que ara semblava que volien invitar-me a un acte d'homenatge a Fedrolo, pagant-me el viatge, però, si s'hagués concretat, tan sols hauria pogut venir per vuit o deu dies, i això fent un sacrifici.

L'editorial que ha respost molt bé ha estat Ed. 62, que, davant el problema, em va encarregar dues "cues de palla" i ara m'ha proposat de traduir The Sheltering Sky, de Paul Bowles, que espero rebre l'original d'un moment a l'altre. Una de les "cues" ja la vaig acabar, i l'altra, la tinc encetada i és Farewell, My Lovely, de Raymond Chandler, o sigui que té Philip Marlowe de protagonista.

Mentrestant, he tirat les xarxes cap a d'altres editorials, que, en alguns casos, ja m'havien encarregat coses fa temps, com ara Proa i Empúries, però dubto que pesqui res. I també m'he decantat cap a una editorial que pública en castellà, perquè veig que no tindrè prou feina de part de les catalanes per fer bullir l'olla. D'una manera o altra, sempre t'obliguen a prostituir-te, no trobes? Ah, i també vaig adreçar-me a Destino, ja que l'any passat vaig tenir una entrevista amb la Conxa Jufresa --a qui vaig anar a veure de part d'en Jordi Coca-- i li vaig dir que quan estigués més desocupat, ja l'avisaria. Per fi, em va trucar de Buenos Aires estant, ja que havia vingut per la Fira del llibre de Bs. As., i em va dir que ja m'havien ofert fitxa i em tindrien en compte..., a les seves oracions!, suposo.

Bé, junt amb la carta, vaig rebre, efectivament, el catàleg de Jordi Cano, l'informe per a Destino, les coses millerianes and last but not least el teu Estiu d'amor, que m'ha agradat molt, amb el seu regust millerià (oi?) però també romàntic..., com no podia ser d'una altra manera, escrivint-lo estant enamorat de la encantadora Désirée! Està escrit en bon català..., en fi, molt bé! I, per tant, et felicito!

Sort que me l'has enviat tu, perquè l'amic Antoni, que em deu una colla de "cafès centrals" i m'havia promès no demorar la resposta a les meves cartes, fa temps que no respira.

També a mi el que més m'interessa, ara, dels llibres de Miller és el Lite-

rate Passion i, segurament el demanré aviat, Incest, d'Anaïs Nin, que ha sortit fa poc i sembla que són part dels Diaris inèdits, on parla d'una relació incestuosa amb el pare! I ja vaig rebre The Mind and Art of H.M., de William A Gordon, del qual et prometo fer-te'n fotocòpies. La correspondència amb aquest crític no sé qui l'ha publicada. Dius que tens les Letters to Emil. Jo també brindo.

Per cert, rellegint la teva carta, veig que t'oferies per trucar a Columna, però, si bé t'ho agraeixo molt, hi mantinc un tracte directe amb la Montserrat Molons, companya d'un bon amic, en Jaume Ruaix, i sé que ella hi està a sobre, de la qüestió, de manera que en qualsevol moment es despenjaren amb algun llibret.

Veig que també vosaltres aneu de bòlit per causa dels diners maleïts. Sembla que aquest estigma el portem tots els qui, com el mateix Miller, encara tenim escrúpols per ficar-nos de peus i mans en la política o els negocis. I encara és més fotut que et deguin les feines fetes i no te les paguin. És ben curiosa aquesta forma que teniu el jovent de muntar-vos això de les parelles, però no hi ha dubte que, pel que assenyala l'experiència de les darreres fornades de matrimonis, la cosa no rutlla i potser aquesta mena de solucions alternatives siguin la fórmula vàlida, oi? Us desitjo tota la sort del món, tant en la cerca de pis com en la relació de parella: no caldria si no!

Ja et dic més amunt com està la situació de Notícies al paradís, per això que dius que t'agradaria de fer-ne la ressenya, però la que deu estar a punt de sortir o ja deu haver sortit és l'antologia de contes de Kipling, editada per Edicions 62 a la MOLU XX.

Aquests dies hem tingut per aquí, de pas, en Xavier Ribalta i en Paoc Ibàñez i, per una altra banda, l'Albert Manent, amb qui ens coneixem de l'època de les catacumbes, si bé ell ara ocupa un lloc dins el món del poder —potser aquest poder petitó que simbolitza en Pujol, com tu tan lúcidament has copsat—, juntament amb en Joan Crexell, que és un historiador independentista, que treballa amb en Josep Benet. El més bo és que m'ha portat uns llibres d'en Benet, precisament, que ha tingut la gentilesa de dedicar-me: El president Tarradellas en els seus textos i la Miscel·lània d'homenatge a Josep Benet, a més d'un llibre molt interessant com ho és La dictadura de Primo de Rivera a Catalunya: un assaig de repressió cultural, de Josep M. Roig i Rosich, tots llibres de pes, literalment parlant.

La Glòria treballa molt amb això de la filosofia per a infants i és possible que al setembre vagi a Alcalà de Henares, on hi faran un congrés o una conya d'aquestes, i segurament s'allargarà a Barna. El Xavi continua a Neuquén i confia pescar una beca per anar a estudiar música a Àustria. Aquest parell tampoc no en faran, de calés, ja ho veus. La meva possible vinguda al juliol sembla que s'ha aigualit per manca de virolles, precisament, de prt dels organitzadors. La Isabel ha estat una mica empicada —problemes d'hipertensió i de grip, que n'hi ha passa—, però se'n va sortint. Tots us envien petons i abraçades, juntament amb àns que us faig jo: els petons a la Désirée (tres al menya!) i les abraçadotes a tu, estimat Matthew. I gràcies per tot el paperam!